

РЕШЕНИЕ

№ 3827

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2957** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванайсета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез юрк. Д. Ц. срещу Решение от 22.01.2020г. по НАХД № 11508/2019 г. на СРС, НО, 112-ти състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 266889 от 10.06.2016 г., издадено от Кмета на Столична община, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и за нарушение на чл. 18, т. 1, чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община /Наредбата/ на А. Г. Б.- М., с ЕГН: [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 100 лева.

В касационната жалба е посочено, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения. Касаторът счита за неоснователно изложеното в оспореното решение досежно приложимия закон за посоченото нарушение. Моли се решението да бъде отменено и да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. В., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена, като бъде отменено обжалваното решение и бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът А. Г. Б.- М. в съдебно заседание се явява лично. Моли съда да постанови решение, с което да остави това на районния съд в сила.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който моли касационната жалба да бъде уважена като основателна и доказана.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че на 27.05.2016 г., в 17:10 ч., в [населено място] Г. Б.-М. пътувала в автобус на масовия градски транспорт № 213, с инвентарен номер 3137. След спирката на [община], с посока на движението към[жк], М. била проверена за наличие на редовен превозен документ от контрольора Р. Д. и при извършената проверка тя не разполагала с никакъв превозен документ – нито билет, нито абонаментна карта за пътуване. Свидетелят Д. – контрольор от ЦГМ, предложил на М. да закупи билет на стойност 40 лева, тъй като е била нередовен пътник, но последната отказала, и той съставил срещу нея АУАН № 266889/27.05.2016 г., в който описал обстоятелствата относно констатираното нарушение, времето и мястото на извършването му, и като нарушени нормативни разпоредби посочил нормите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община. АУАН бил съставен в присъствието на свидетеля Фиданка Х. О. и копие от него било връчено на М., която подписала въпросния акт, като възражения в АУАН не са обективирани.

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 266889 от 10.06.2016 г., издадено от Кмета на Столична община, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и за нарушение на чл. 18, т. 1, чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община / Наредбата/ на А. Г. Б.- М., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 100 /сто/ лева.

За да отмени НП, СРС е приел, че НП е издадено при нарушаване на процесуалните правила, тъй като не е посочена точно нарушената разпоредба в НП. АНО е посочил, че това е нормата на чл. 18, т. 1 от Наредбата, но това не е достатъчно, за да се приеме, че е изпълнено императивното законово изискване за посочване на нарушената разпоредба.

Така постановеното решение е правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Разпоредбата на чл. 18, т. 1, б. "а", б. "б", б. "в" от Наредбата очертава три отделни самостоятелни задължения на пътниците в обществения градски транспорт на територията на СО - да притежават редовен превозен документ при превоза и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. Неизпълнението, на което и да е от тези задължения представлява самостоятелно нарушение, за което може да бъде ангажирана отговорността на нарушителя. В издаденото НП не е посочена в коя от хипотезите попада извършеното нарушение, което е съществено процесуално нарушение.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.01.2020г. постановено по НАХД№

11508/2019г. на Софийски районен съд, НО,112-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

2.

.